

«Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν»
(Φιλιπ. γ' 20)

«Ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν
Σωτῆρα τοῦ κόσμου»
(Α' Ἰωάν. δ' 14)

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΟΜΩΝΥΜΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Ἔτος 49ον Ἀθήναι 15 Σεπτεμβρίου 2008 Ἄριθ. 1963

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΤΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ!

Αὐτὴ τὴ φορά στὴν Ἑλλάδα ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως βρίσκει τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ διπλά αἱματωμένο. Ἐνῶ ἀκόμη ἔσταζαν οἱ τελευταί-

ες σταγόνες αἵματος ἀπὸ τὸ φοβερό χτύπημα τῶν κυβερνητῶν μας ἐναντίον τῆς οικογένειας, νέα μαχαιριά καταφέρθηκε κατὰ τοῦ Σταυροῦ, μέ τὴν ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, μέ τὴν ὁποία πλήττεται τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Ἔτσι ἐνῶ στοὺς ναοὺς ὁ Σταυρὸς ὑψώνεται, σὴν ζωὴ τοῦ τόπου ὁμως περιφρονεῖται ἀπὸ τὸ ὑποδουλωμένο σέ νεοταξικούς σχεδιασμοὺς Ὑπουργεῖο, πού τείνει νά μεταλλαχθεῖ σέ Ὑπουργεῖο ΑΝΤεθνικῆς Παιδείας!

Ἀφοῦ ἐξεδίωξε τοὺς Πνευματικούς ἀπὸ τὰ Σχολεῖα, γιὰ νά μὴν ἐξομολο-

γοῦν τὰ παιδιά, ἀφοῦ εὐτέλισε βάνουσα καὶ προκλητικὰ τίς πιό πονεμένες καὶ ἱερές σελίδες τῆς ἱστορίας, ἔρχεται τώρα, κατὰ παράβαση τοῦ Συντάγματος, νά ἀρχίσει τὸ σταδιακό

ξεθεμέλιωμα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, διευκολύνοντας, σέ βαθμὸ πού ἰσοδυναμεῖ μέ παρότρυνση, τὴν ἀπαλλαγὴ τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὴ διδασκαλία του.

Πλέον μιά ἀπλή δὴλωση τοῦ μαθητῆ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐνήλικος, ἢ τοῦ κηδεμόνα του, ἀρκεῖ γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ. Καὶ πρὶν ὑπῆρχε ἡ δυνατότητα αὐτῆ, ἔπρεπε ὁμως νά δίνεται ἐξήγηση γιὰ ποιό λόγο ζητεῖται ἡ ἀπαλλαγὴ (ὀπαδὸς ἄλλης θρησκείας π.χ.). Τὸ καινούργιο σὴν διαδικασίᾳ εἶναι ὅτι δέν ἀπαιτεῖται πλέον αἰτιολόγηση, διότι, λένε, αὐτὴ εἶναι εὐαίσθητο προσωπικὸ δεδομένο καὶ ἐπομένως δέν πρέπει νά ἀποκαλύπτε-

ται. Είναι ακριβώς τό ίδιο έπιχείρημα πού έπιστρατεύθηκε προκειμένου νά καταργηθεί ή άναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες.

Τί άποτελέσματα έχει αυτή ή ρύθμιση, τήν όποία, προκειμένου νά περάσει άπαρατήρητη, σκοπίμως μέσα στις καλοκαιρινές διακοπές προώθησε τό Ύπουργείο; Πρωτίστως διευκολύνει τήν αίτηση άπαλλαγής άπό τό μάθημα άκόμη και χωρίς σημαντικό λόγο, κίνηση πού μπορεί νά γίνει μέχρι και, κατά τό λεγόμενο, «για πλάκα», όπως συνηθίζουν τά παιδιά, και νά προσλάβει μεγάλες διαστάσεις.

Ό κύριος Ύπουργός, έπιδιώκοντας νά κατευνάσει τίς άνησυχίες των ιεραρχών και του πιστού λαού, δήλωσε ότι ουσιαστικά δέν αλλάζει κάτι και τό μάθημα παραμένει ύποχρεωτικό. Άλήθεια τό πιστεύει αυτό ό κύριος Ύπουργός; Άλλά αν τίς δικές μας άνησυχίες τίς θεωρεί ύπερβολικές και άνατιολόγητες, δέν παρατηρεί λίγο νά δει πόση χαρά προξένησε μέ τήν έγκύκλιό του σέ όσους μισούν τόν Σταυρό του Χριστού, οί όποίοι τήν χαρακτηρίζουν ως σημαντικό βήμα για τή μετατροπή του μαθήματος σέ Θρησκευολογία;

Λέει ότι δέν άλλαξε κάτι ουσιαστικό. Παραγνωρίζει όμως ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ-ΤΕΡΟ: Ότι δηλαδή ή έγκύκλιος ύποβαθμίζει τό ούτως ή άλλως ήδη πολύ ύποβαθμισμένο μάθημα των Θρησκευτικών. Η ένέργειά του άδικεί κατάφωρα πρωτίστως τά ίδια τά παιδιά, σά μάτια των όποίων μεταβάλλει τό μάθημα άπό δευτερεύον, πού θεωρείται τώρα, σέ τριτεύον, και έτσι τά κατευθύνει νά περιφρονούν αυτό πού κατ' έξοχήν έχουν ανάγκη: τήν άλήθεια τής πίστεως, τό φώς του Εύαγγελίου, τή χάρη των ιερών Μυστηρίων! Ταυτό-

χρονα μειώνει τό κύρος των θεολόγων, βάζοντάς τους άκόμη και κάτω άπό τήν άπειλή των μαθητών ότι θά ζητήσουν νά άπαλλαγούν άπό τό μάθημα.

Άς μήν προσπαθει λοιπόν ό κύριος Ύπουργός νά μäs παραπλανήσει ούτε νά καθισχύσει τή συνειδησή του μέ ψευδοεπιχειρήματα. Άλήθεια, τόσο πολυ ή πατρίδα μας έχασε πλέον τήν έλευθερία και τήν έθνική της άνεξαρτησία; Φοβόμαστε νά όμολογήσουμε τήν πίστη μας; Φοβόμαστε νά διακηρύξουμε ότι στήν Όρθόδοξη Ελλάδα ή πίστη του Χριστού δέν είναι άπλό διακοσμησηκό στοιχείο αλλά άποτελεί τό ασάλευτο θεμέλιό της;

Τό Ύπουργείο μέ τήν έγκύκλιο αυτή βάλλει κατά τής παιδείας, τονίζει σέ έπιστολή του προς τήν πολιτική ήγεσία του τόπου ό κοσμήτορας τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ι. Κογκούλης. «Είναι άχρηστο τό σχολείο, σημειώνει χαρακτηριστικά, πού άπλά καθιστά τούς μαθητές “ρεζεβουάρ” πληροφοριών και δέν προσφέρει σέ αυτούς παιδεία μέ τήν τρισυπόστατη διάστασή της ως εκπαίδευσης, μόρφωσης και ήθικής καλλιέργειας».

Κάποια στιγμή, κύριε Ύπουργέ, θά βρεθείτε – και αυτό δέν θά μπορέσετε νά τό άποφύγετε – μπροστά στις μορφές εκείνες πού έχυσαν τό αίμα τους για νά άποκτήσει αυτός ό τόπος τή λευτεριά του. Και θά τούς άκούσετε νά σäs λένε: «Δι' αυτήνη τήν προκοπή σου στέλνει κάθε γονέος τό παιδί του εις τήν πρωτεύουσα; Αυτά τά φώτα νά γυμναστεί; Άλίμονο σ' εκείνους όπου χύσανε τό αίμα τους!»! Άλήθεια τί θά τούς άπαντήσετε; –Τί νά κάνω, Μακρυγιάννη; Τό διέταξε βλέπεις ή Εύρώπη και ό Συνήγορος του Πολίτη!

Κρίμα!

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
(Β' Λουκά)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΙΣΤ' Κυριακής: Β' Κορ. ς' 1-10

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Της Κυριακής: Λουκ. ς' 31-36

Χαριτίνης μάρτυρος,
Μεθοδίας ἐν Κιμῶνι
Ἦχος βαρύς - Ἑωθινόν Ε'

Αδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεξασθαι ὑμᾶς — λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῆ ἢ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκριτῷ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

ΜΗ ΧΑΝΟΥΜΕ ΚΑΙΡΟ

1. Ο ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶχε ἐργασθεῖ ἱεραποστολικά στὴν Κόρινθο γιὰ ἐνάμισυ περίπου χρόνο μὲ ζῆλο μοναδικό ἀλλὰ μὲ συνθήκες ἀντίξοες. Διότι δὲν ἔβρισκε πάντοτε τὴν ἀνταπόκριση πού περίμενε ἀπ' ὅλους τοὺς Κορινθίους. Γι' αὐτό καὶ ὅταν ἔφυγε ἀπὸ ἐκεῖ ἀγωνιοῦσε πολὺ, διότι εἶχε πληροφορηθεῖ ὅτι κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ζοῦσαν ξεκαθαρισμένα τὴ χριστιανικὴ ζωὴ, ἀλλὰ διατηροῦσαν κάποιες ἀμαρτωλές εἰδωλολατρικὲς συνήθειες. Γι' αὐτό καὶ ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ τοὺς παρακαλεῖ σὰν στοργικὸς πατέρας νὰ συνέλθουν καὶ νὰ δείξουν ἔμπρακτα μὲ τὴ ζωὴ τους ὅτι δὲν δέχθηκαν μάταια τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Καὶ συνάμα τοὺς προειδοποιεῖ ὅτι δὲν θά

τοὺς στέλνει πάντοτε ὁ Θεὸς διακόνους τοῦ Εὐαγγελίου νὰ τοὺς παρακαλοῦν σὺν ἔργῳ τῆς σωτηρίας τους. Διότι, ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, τὸν κατάλληλο καιρὸ πού ὁ Θεὸς δίνει στοὺς ἀνθρώπους εὐκαιρίες σωτηρίας θά τοὺς βοηθήσει. Καὶ καταλήγει: Τώρα εἶναι ὁ κατάλληλος καιρὸς γιὰ τὴ μετάνοια, τώρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας σας.

Ὁ ἀντίπαλος αὐτῶν τῶν προτροπῶν τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν ἀντηχεῖ ὡς ἐγερτήριο σάλπισμα καὶ σὲ μᾶς. Διότι καὶ ἀρκετοὶ ἀπὸ ἐμᾶς δυστυχῶς δὲν παρουσιάζουμε τὴν κατάλληλη πνευματικὴ πρόοδο πού θά ἤθελε ὁ Θεὸς στὴ ζωὴ μας. Κι ἐνῶ ἐπὶ τόσα χρόνια ἔχουμε ἀκούσει τόσα πολλὰ κηρύγματα καὶ ὁμιλίες κι ἔχουμε ἀμέτρητες ἐμπειρίες λατρευτικῆς ζωῆς, ὅμως μένουμε στὴν ἴδια νωθρὴ καὶ μέτρια πνευματικὴ κατάσταση. →

Γιὰ τὸ Ἀποστολικὸ Ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς 28 Σεπτεμβρίου
βλέπε τὸν «Ἀπόστολο» τῆς Κυριακῆς 20-01-2008, ἀρ. φύλλου 1948, σελ. 15-16.

Καί έρχεται ό άπόστολος Παύλος νά μäs καλέσει σέ έντατικότερο πνευματικό άγώνα και νά μäs προειδοποιήσει ότι οι εύκαιρίες πού μäs δίνει ό Θεός φεύγουν· τά χρόνια τής ζωής μας λιγοστεύουν και ό θάνατος πλησιάζει. Κι άν αφήσουμε άνεκμετάλλευτες τις εύκαιρίες πού μäs δίνει ό Θεός σήμερα, ίσως τις χάσουμε για πάντα. Διότι όταν περιφρονούμε τις προσκλήσεις του Θεού, διώχνουμε τή Χάρη του. Σκληραίνει ή καρδιά μας, άγριεύει ή ψυχή μας. Γινόμαστε έρμαια των πειρασμών, αιχμάλωτοι των παθών μας. Καί κινδυνεύουμε νά μείνουμε αιωνίως δυστυχισμένοι.

Άς συνέλθουμε λοιπόν. Μήν άργούμε. Ό Θεός μäs περιμένει και μäs καλεί νά προσερχόμαστε τακτικότερα και πιό συνειδητά στην ιερά Έξομολόγηση και Θεία Κοινωνία, συμμετέχοντας συχνότερα και στις λατρευτικές Άκολουθίες. Μäs καλεί ν' άκούμε καθημερινά τή φωνή του μέσα από τό ιερό Εύαγγέλιο, τά πνευματικά βιβλία, τις όμιλίες και τά κηρύγματα.

Και ν' αλλάζουμε ζωή: Μισώντας τά πάθη πού μäs βασανίζουν ίσως τόσα χρόνια, ν' αγαπήσουμε τόν πνευματικό άγώνα και νά προετοιμάσουμε τήν ψυχή μας για τόν ούρανό.

2. ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΟΥΜΕ

Στή συνέχεια ό άπόστολος Παύλος τονίζει ότι και οι άγιοι Άπόστολοι και οι διάκονοι του Εύαγγελίου στον ίδιο δρόμο τής σωτηρίας άγωνίζονται. Παλεύουν καθημερινά όχι μόνο νά ζούν τήν έν Χριστώ ζωή, αλλά και νά μή δίνουν στους άλλους καμία άφορμή σκανδάλου σέ τίποτε, για νά μήν κατηγορηθεί στό ελάχιστο ή διακονία του κηρύγματος. Όλα αυτά βέβαια άφορούν τους διακόνους του ιερού Εύαγγελίου. Έχουν όμως μέ διαφορετικό τρόπο έφαρμογή σέ όλους μας. Γενικότερα λοιπόν όλοι όσοι θέλουμε νά έχουμε συνειδητή πνευματική ζωή θά πρέπει νά προσέχουμε πολύ τή ζωή μας και τό παράδειγμά μας. Δέν έχουμε τό δικαίωμα νά σκανδαλίζουμε τους γύρω ανθρώπους μέ τά λόγια μας και τή ζωή μας. Διότι όταν έμεις πού τόσα χρόνια ζούμε

μέσα στή Χάρη του Θεού παρουσιάζουμε ένα κακό παράδειγμα, γινόμαστε άφορμή νά κατηγορούν οι άλλοι γενικότερα τους ανθρώπους τής Έκκλησίας. Καί νά λένε ειρωνικά: Για δές τους αυτούς πού πηγαίνουν κάθε Κυριακή στην έκκλησία! Δέν βλέπεις τί γίνεται στό σπίτι τους; Δέν άκουσες πώς συμπεριφέρονται στην έργασία τους; Βέβαια μπορεί νά μή φταίμε πάντοτε έμεις για τό σκανδαλισμό και τις κατηγορίες των άλλων. Τό χρέος όμως πού σίγουρα έχουμε είναι νά γινόμαστε όσο μπορούμε άκατηγόρητοι, χωρίς βέβαια ή ζωή μας νά γίνεται ύποκριτική ή άγωνιώδης. Γι' αυτό και νά παρακαλούμε τόν Θεό νά σκεπάξει τά άθέλητα λάθη μας, για νά μή βλασφημείται μέ τή ζωή μας ό Θεός.

3. ΥΠΟΜΟΝΗ: ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΟΣ

Τέλος ό άπόστολος Παύλος λέει ότι οι διάκονοι του Εύαγγελίου όχι μόνο δέν δίνουν άφορμή σκανδάλου, αλλά και μέ κάθε τρόπο συσταίνουν και άποδεικνύουν τους έαυτούς τους ως άληθινούς διακόνους του Θεού. Καί παρουσιάζει κάποιες άρετές πού άποδεικνύουν τή γνησιότητα κάθε έργάτου τής Έκκλησίας. Προτάσσει όμως και τονίζει μία άρετή ως βασική προϋπόθεση γνησιότητας, τήν άρετή τής ύπομονής. Καί αναφέρει πολλούς τομείς στους όποιους εκδηλώνεται ή ύπομονή των Άποστόλων.

Άς αναφέρουμε κάποιους πού μäs άφορούν: Ύπομονή σέ θλίψεις και στενοχώριες, σέ κόπους και άγρυπνίες, σέ ανάγκες και στερήσεις.

Έμεις λοιπόν δείχνουμε ύπομονή στις περιπτώσεις αυτές; Στο σπίτι, στην έργασία, παντού; Άν όχι, τότε είμαστε πολύ πίσω στην πνευματική ζωή. Διότι ή ύπομονή άποτελεί όχι μόνο βασικό βαρόμετρο πού άποδεικνύει σέ ποιά πνευματική κατάσταση είμαστε, αλλά και τό άπαραίτητο έφόδιο χωρίς τό όποιο δέν μπορούμε νά αντιμετώπισουμε τις δυσκολίες τής ζωής. Άς άγωνισθούμε λοιπόν νά τήν άποκτήσουμε, ή μάλλον άς παρακαλέσουμε τόν άγιο Θεό νά μäs τή χαρίσει. ■

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

(Δ' Λουκά)

Τῶν ἁγίων Πατέρων
τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῶν Πατέρων: Τίτ. γ' 8-15

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Κυριακῆς: Λουκ. η' 5-15

Συμεών
τοῦ νέου θεολόγου
Ἦχος πλ. δ' - Ἐωθινόν ς'

τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. αἰρετικὸν ἀνθρώπων μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμπω Ἀρτεμιᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Τὸ ἀποστολικὸ Ἀνάγνωσμα ἔχει ἐπιλεγεῖ πρὸς τιμὴν τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων τῆς Ζ' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἄς δώσουμε προσοχὴν στὰ σχετικὰ νοήματά του, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀφοροῦν ὅλους.

1. ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΕΡΓΑ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν περικοπή αὐτὴ τονίζει στὸν μαθητὴ του Τίτο ὅτι ὅλοι οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ πρωτοστατοῦν στὰ καλὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας, νὰ τὰ ἔχουν ὡς κύριο ἔργο τους. Γιά ποιὸν ὅμως λόγο ὁ Ἀπόστολος τονίζει τόσο πολὺ ὅτι οἱ πι-

στοὶ πρέπει νὰ πρωτοστατοῦν στὰ ἔργα τῆς ἀγαθοεργίας καὶ νὰ ἀναλαμβάνουν πρωτοβουλίες ἀγάπης καὶ διακοινίας; Γιά τρεῖς λόγους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐξηγεῖ.

Πρῶτα διότι τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης εἶναι καλὰ καὶ εὐάρεστα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Τὰ θέλει καὶ τὰ ζητεῖ ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Διότι ὁ Θεός τῆς ἀγάπης μᾶς εὐεργετεῖ καθημερινά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους προσφέροντας ἀφειδῶς καὶ ἀδιακρίτως τὰ ἀνεξάντλητα ἀγαθὰ του. Καὶ μᾶς ζητεῖ νὰ Τόν μιμηθοῦμε σὸ ἔργο τῆς φιλευσπλαχνίας του. Ὅταν λοιπὸν ἐμεῖς πρωτοστατοῦμε στὰ κα-

λά έργα τῆς ἀγαθοεργίας, δέν ἐπιτελούμε ἀπλῶς κάποια καλή πράξη, ἀλλά γινόμαστε μιμητές τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος ἐξηγεῖ ἐπιπλέον ὅτι τὰ καλά ἔργα πρέπει νά εἶναι κύρια φροντίδα ὄλων τῶν πιστῶν διότι τὰ ἔργα αὐτά εἶναι ὠφέλιμα στούς ἀνθρώπους πού εὐεργετοῦνται. Πόσοι ἄνθρωποι τήν ἐποχή ἐκείνη ἀλλά καί σέ κάθε ἐποχή ὑποφέρουν μέσα στή φτώχεια, τόν πόνο, τίς θλίψεις, τήν ἀρρώστια! Καί περιμένουν κάποιους συνανθρώπους τους νά τούς βοηθήσουν. Ἄν λοιπόν δέν δείξουμε ἀγάπη ἐμεῖς οἱ πιστοί, ποιοί θά πρωτοστατήσουν; Ἄλλωστε ἡ Ἐκκλησία μας μέσα στά δύο χιλιάδες χρόνια τῆς ἱστορίας της ἔχει νά ἐπιδείξει θαυμαστές ἐκδηλώσεις ἀγάπης καί φιλανθρωπίας· ἔχει νά παρουσιάσει ἀμέτρητα ἰδρύματα, νοσοκομεῖα, ὄρφανοτροφεία, γηροκομεῖα κλπ.

Τέλος οἱ πιστοί πρέπει νά πρωτοστατοῦμε στά καλά ἔργα διότι ἀποκτοῦμε μεγαλύτερη ὠφέλεια ἐμεῖς οἱ ἴδιοι. Δέν μένουμε ἄκαρποι, ἀλλά καλλιεργοῦμαστε σέ μία γνήσια πνευματικότητα. Ἄλλωστε μέ ἄδεια χέρια χωρίς ἔργα ἀγάπης, πῶς θά παρουσιασθοῦμε ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦ Κριτοῦ; Πῶς θά δοῦμε πρόσωπο Θεοῦ; Τέτοια ἔργα θά μᾶς ζητήσῃ ὁ Κύριος τήν ὥρα ἐκείνη. Ὀφείλουμε λοιπόν ὅλοι οἱ πιστοί νά ἔχουμε ὡς πρώτη φροντίδα μας τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης. Καί νά μήν περιμένουμε τούς ἄλλους νά ζητιανέψουν τήν ἀγάπη μας.

Ἀλλά νά ψάχνουμε ἐμεῖς εὐκαιρίες γιά νά δείξουμε ἀγάπη. Τρόποι ὑπάρχουν ἀμέτρητοι. Νά δώσουμε χρήματα, τρόφιμα, ροῦχα... Νά συμμετέχουμε συστηματικά στά φιλανθρωπικά ἔργα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀλλά καί προσω-

πικά νά διακονήσουμε ἀνήμπορους, μοναχικούς ἀνθρώπους. Νά προσφέρουμε ὅ,τι ἔχουμε: ἂν δέν ἔχουμε χρήματα, ἔχουμε πόδια καί χέρια, καί στόμα, κι ἀγάπη. Σήμερα μάλιστα πού ἡ Ἐκκλησία μας κηρύσσει τήν ἔναρξη τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ἔχουμε ἀκόμη χρέος οἱ πιστοί νά κάνουμε ὅ,τι μπορούμε γιά νά βοηθήσουμε ὅσα παιδιά μπορούμε, νά συμμετάσχουν σ' αὐτά.

2. ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΙΣ ΑΝΟΗΤΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Στή συνέχεια ὁ ἀπόστολος Παῦλος καλεῖ τόν μαθητή του Τίτο νά ἀποφεύγει τίς ἀνωφελεῖς καί μάταιες συζητήσεις πού ἀφοροῦν θέματα ἀνόητα, γενεαλογίες καί διαμάχες νομικές. Νά φεύγει μακριά ἀπό τέτοιες συζητήσεις.

Ἐμεῖς ἄραγε ἀποφεύγουμε τέτοιες συζητήσεις; Στίς ἐπισκέψεις μας, στίς ἀναστροφές μας, στό σπίτι μας, στά τηλεφωνήματά μας; Μήπως χάνουμε τόν καιρό μας μέ συζητήσεις μάταιες ἢ καί ἐπιβλαβεῖς, σέ διαμάχες γιά θέματα ἀνούσια πού δέν μᾶς οἰκοδομοῦν, ἀλλά μᾶς φθείρουν; Πόσο προσεκτικοί λοιπόν θά πρέπει νά εἴμαστε κι ἐμεῖς στίς συζητήσεις μας. Νά εἶναι οἱ συζητήσεις μας θεάρεστες, νά ἀντέχουν στή δημοσιότητα καί στό φῶς τοῦ Θεοῦ. Νά εἶναι τὰ λόγια μας προσεκτικά, μετρημένα, συνετά, νά δημιουργοῦν ὠφέλεια καί οἰκοδομή, νά ἀποπνέουν εὐωδία Χριστοῦ.

3. ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑἲΡΕΤΙΚΟΥΣ

Τέλος ὁ Ἀπόστολος καλεῖ τόν μαθητή του Τίτο νά εἶναι προσεκτικός ἀπέναντι στούς αἰρετικούς. Αὐτούς πού δημιουργοῦν διαίρεσεις καί σκάνδαλα,

διαμάχες και διαξιφισμούς. Αυτούς πού πιστεύουν, ενεργούν και διδάσκουν διαφορετικά από τή διδασκαλία του Εὐαγγελίου. Ὅλους αὐτούς συνιστᾷ ὁ ἀπόστολος Παῦλος στόν μαθητή του νά τούς συμβουλεύει τόν καθένα ξεχωριστά μέ πατρικό ἀλλά καί ἔντονο τρόπο μία καί δύο φορές, γιά νά τούς δίνει ἔτσι τήν εὐκαιρία νά μετανοήσουν. Ἀλλά καί γιά νά τούς καταστήσει ἀναπολόγητους. Γιά νά μήν μποροῦν αὐτοί ἀργότερα, πολύ δέ περισσότερο κατά τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, νά ἰσχυρισθοῦν ὅτι κανεῖς δέν τούς μίλησε, κανεῖς δέν τούς συμβούλεψε. Νά τούς συμβουλέψει λοιπόν πατρικά.

Ὅταν ὅμως δεῖ ὅτι μένουν ἀδιόρθωτοι, νά τούς παρατήρει καί νά τούς ἀποφεύγει. Νά μή χάνει τόν καιρό του καί ἀσχολεῖται περισσότερο μαζί τους, διότι αὐτό ἀποτελεῖ ἄδικο κόπο. Δέν πρόκειται αὐτοί νά διορθωθοῦν. Στίς περιπτώσεις μάλιστα αὐτές, ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει τήν ὑποχρέωση νά ἀποκόπτεϊ τούς αἰρετικούς ἀπό τό σῶμα της καί νά διακηρύσσει ταυτόχρονα ξεκάθαρα τό ὀρθόδοξο δόγμα.

Αὐτό ἀκριβῶς ἔκαναν καί οἱ ἅγιοι θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἑβδόμης ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τό 787 μ.Χ. Ἀφοῦ ἀγωνίστηκαν ἐπί δεκαετίες πολλές ἐναντίον τῶν εἰκονομάχων καί ἀφοῦ πολλοί ἀπό αὐτούς ὑπέστησαν φρικτά βασανιστήρια, φυλακίσεις καί ἐξορίες καί θανάτους μαρτυρικούς, νίκησαν! Διακήρυξαν τήν τιμητική προσκύνηση τῶν ἁγίων εἰκόνων καί ἐπιναβεβαίωσαν τά δόγματα τῶν προηγουμένων Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἔμειναν ἀνυποχώρητοι στό ὀρθόδοξο δόγμα. Διότι στά θέματα τῆς πίστεως «οὐ χωρεῖ συγκατάβασις».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Ο ΣΩΤΗΡ»

ΒΙΒΛΙΑ ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

- † Ἀρχιμ. Λεωνίδου Κ. Διαμαντοπούλου
- **ΙΗΣΟΥΣ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ**
ὡς ἱστορική προσωπικότης 7 €
 - **ΤΙ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕΝ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ** 4 €
- * * *
- † Ἀρχιμ. Θεοδώρου Κ. Μπεράτη
- **ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ;** 5 €
- * * *
- † Ἀρχιμ. Ἀστερίου Σ. Χατζηνικολάου
- **Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ** 4 €
 - **ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ** 6 €
- * * *
- † Παναγιώτου Ν. Τρεμπέλα
- **ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΜΕΛΕΤΑΙ**
Τόμοι Α', Β', Γ', Δ' ἑκαστος 11 €
Τόμος Ε' 16 €
 - **Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ** 8 €
 - **ΜΑΣΣΩΝΙΣΜΟΣ** 8 €
 - **ΘΕΟΣΟΦΙΑ** 5 €
 - **Ο ΧΙΛΙΑΣΜΟΣ** 2,50 €
- * * *
- † Ἀθανασίου Σ. Φραγκοπούλου
- **ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ** 2,50 €
- * * *
- † Νικολάου Π. Βασιλειάδη
- **Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ**
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ 8 €
 - **ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ** 15 €
 - **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ** 18 €
 - **ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ** 9 €
 - **ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ** 6 €
 - **Ο ΔΑΡΒΙΝΟΣ**
ΚΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ 4 €

Γιά ταχυδρομική ἀποστολή ὁ παραλήπτης ἐπιβαρύνεται μέ τά ἀνάλογα ἐξοδα.

Ἡ θεραπεία

Εἶναι φανερό καί πανθομολογούμενο ὅτι ὁ δημόσιος βίος τοῦ τόπου μας νοσεῖ βαρύτερα. Καί ἡ νόσος φαίνεται τουλάχιστον γενική. Διότι οἱ πολιτικοί μας καί οἱ δημόσιοι ἄνδρες μέ ἐπιχειρήματα κατηγοροῦν ὁ ἓνας τόν ἄλλον καί οἱ ἀπαντήσεις καί ἀπολογίες τῶν κατηγορουμένων δέν φαίνεται νά πείθουν οὔτε τούς ἴδιους. Ἔτσι ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι θολή καί δέν φαίνεται διέξοδος. Ἀκούγεται βέβαια ὅτι τό σύστημα τό πολιτικό πού κυριαρχεῖ εὐθύνεται καί ὅτι αὐτό θά πρέπει νά καταβληθεῖ προσπάθεια σύντονος νά ἐξυγιανθεῖ. Ἀλλά τί σημαίνει ὅτι τό σύστημα τοῦ δημοσίου βίου μας νοσεῖ; Καί τί εἶναι αὐτό τό δημόσιο σύστημα;

Τά γεγονότα μᾶς πείθουν ὅτι αὐτοί πού χειρίζονται τά δημόσια πράγματα, αὐτοί εἶναι ὑπεύθυνοι· καί διόρθωση τοῦ συστήματος σημαίνει διόρθωση καί ἀλλαγὴ αὐτῶν τῶν ἰδίων. Γιά νά εἶμαστε ὁμως δικαιότεροι, πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι γιά τή φθορά καί τή διαφθορά τῶν δημοσίων ἀνδρῶν τοῦ τόπου ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουμε τήν εὐθύνη μας, διότι κατά κανόνα ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀνεχθήκαμε καί ἀνεχόμαστε τήν ἠθική καί οὐσιαστική ἀποδυναμωση τῶν ἀνθρώπων πού μᾶς κυβερνοῦν ἢ θέλουν νά μᾶς κυβερνοῦν. Ὁ αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀληθινή σοφία ἔχει διακηρύξει ὅτι «δικαιοσύνη ὑποῖ ἔθνος, ἐλασσονοῦσι

δὲ φυλάς ἀμαρτία» (Παρ. ιδ' 34). Ἡ ἐφαρμογή τῆς δικαιοσύνης ὑψώνει καί δοξάζει ἓνα ἔθνος, ἐνῶ οἱ ἀμαρτίες καί ἀδικίες ἐλαττώνουν καί ἐξαλείφουν φυλές ὀλόκληρες. Ποιό ἀπό τά κόμματα τά μικρά καί τά μεγάλα ἔχει ἐπιδιώξει στήν πράξη τήν ἠθική ἐξυγιάνση τῶν μελῶν του καί τῶν ὑπευθύνων τοῦ ἔθνους; Ποιός ἀπό τούς πολιτικούς μας ἔχει ὑψώσει σημαία τοῦ τήν εἰλικρίνεια, τήν αὐταπάρνηση, τή βοήθεια πρὸς τό ἔθνος καί τόν Ἕλληνα πολίτη; Τήν ἀγνότητα, τή δικαιοσύνη, τήν ἀφιλοχρηματία; Ὅλοι τους τό βάρος τό ρίχνουν στά οἰκονομικά ἀγαθά, στό κέρδος, τόν πλοῦτο καί τήν εὐμάρεια. Ἀλλά καί γενικότερα στόν ὑλικό παράγοντα.

Ἡ σωτηρία τοῦ τόπου ἀπαιτεῖ ἀλλαγὴ κατευθύνσεως. Μᾶς χρειάζεται πλουτισμός πνευματικός, ἐξοπλισμός τῆς ψυχῆς μέ τήν ἀρετή, τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Τήν ἀγάπη πρὸς τήν ἀλήθεια, τό δίκαιο, τόν κάθε συμπολίτη μας. Αὐτό ὁμως ἐπιτυγχάνεται μόνο μέ τόν φόβο τοῦ Θεοῦ καί τή χάρη τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά πόσο ὑπολογίζουν τόν Χριστό καί τή διδασχὴ του οἱ πολιτικοί μας τό μαρτυρεῖ ἡ προθυμία τους νά γίνει τό μάθημα τῶν Ὀρθοσκευτικῶν... προαιρετικό! Νά τό ζητήσουμε ἀπό τόν Θεό μέ θέρμη, νά δώσει μετάνοια σέ ὅλους μας, τούς ἄρχοντες καί τόν λαό μας.

**«Ἕνας Ἕλληνας
νίκησε τὴν Κίνα!»**

Μέ αὐτόν τόν ἐντυπωσιακό τίτλο δημοσιεύθηκε σέ νεανικό περιοδικό ἓνα ἀξιόλογο ἄρθρο πρὶν ἀρχίσουν οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες στό Πεκίνο. Γιατί πραγματικά ὁ Ἕλληνας εὐρωβουλευτῆς

κ. Μανώλης Μαυρομάτης «ανάγκασε» τήν Κίνα «νά ανακαλέσει απόφασή της, μέ τήν όποία απαγόρευε τή χρήση θρησκευτικών τελετών κατά τή διάρκεια τών αγώνων στό έδαφός της».

Ό κ. Μαυρομάτης έθεσε έγκαίρως τό θέμα στήν όλομέλεια του Εύρωκοινοβουλίου στό Στρασβούργο ως έξής: «Κατά παράβαση συμφωνιών πού τηρούνται από καταβολής τών Όλυμπιακών Αγώνων, τά σύμβολα θρησκείων, όπως ή Βίβλος, ή Καινή καί ή Παλαιά Διαθήκη, χώροι προσευχής, άκόμη καί ό Έσταυρωμένος ως περιδέραιο στό λαιμό τών άθλητών, θά απαγορευτούν. Οί ιερείς δέν θά μπορούν νά λειτουργήσουν ή νά εύλογήσουν τούς ξένους έπισκέπτες στήν ύπαιθρο, όπως έγινε στους Όλυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϊ ή τής Άθήνας, όπου άκόμη καί σέ χώρους ξενοδοχείων γίνονταν θρησκευτικές τελετές. Ός Χριστιανός θλίβομαι βαθύτατα, έλπίζω όμως ότι ή διεθνής κοινότητα καί ή Ε.Ε. θά άποτρέψουν έγκαιρα τήν έφαρμογή του πρωτοφανούς αυτού μέτρου από τήν Όργανώτρια Αρχή τών Όλυμπιακών του 2008».

Τό Εύρωκοινοβούλιο άνταποκρίθηκε θετικά, παρεμβαίνοντας στή ΔΟΕ (Διεθνή Όλυμπιακή Έπιτροπή). Έτσι, «μετά καί τήν παρέμβαση του προέδρου της κ. Ζάκ Ρόγκ καί έπιστολή - ύπόμνημα στους Κινέζους διοργανωτές, ήρθε ή καθησυχαστική άπάντηση» («Τά νειάτα» Ιούλ. - Αύγ. 2008).

Όφείλονται θερμά συγχαρητήρια στον κ. Εύρωβουλευτή για τήν εύαισθησία πού έδειξε ως άθλητικός δημοσιογράφος καί τό θάρρος μέ τό όποίο άπευθύνθηκε στό Εύρωκοινοβούλιο για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, πού αναφέρεται στό παναν-

θρώπινο δικαίωμα τής θρησκευτικής έλευθερίας. Μακάρι όλα τά μέλη τής Έλληνικής Βουλής νά παρακινηθούν θετικά από τό παράδειγμα του έπιφανούς συναδέλφου τους για όλα τά θέματα πού σχετίζονται μέ τόν σεβασμό στην έλληνορθόδοξη Παράδοσή μας.

Διακονώντας τόν άνθρωπο διακονοϋμε τόν Χριστό

Πολλοί έπίσκοποι καί ιερείς τής Έλλαδικής Έκκλησίας δέν ποιμαίνουν άπλώς κατά καθήκον τόν λαό του Θεού, αλλά σκύβουν μέ πόνο καί παραδειγματική θυσιαστική αγάπη στα μεγάλα προβλήματα πού μαστίζουν τήν κοινωνία μας. Διακονούν τόν άνθρωπο, καί ιδιαίτερα τά παιδιά καί τούς νέους, μέ σκοπό νά τά στηρίξουν, νά τά όπλίσουν μέ πίστη, νά τά βοηθήσουν νά ώριμάσουν σωστά καί νά αποκτήσουν χαρακτήρα χριστιανικό, ώστε νά προχωρήσουν δημιουργικά στή ζωή.

Έχουμε ύπ' όψη μας μιά τέτοια προσπάθεια πού γίνεται στήν Ίερά Μητρόπολη Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως υπό τήν έμπνευσμένη καθοδήγηση καί τήν άνύστακτη φροντίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Βαρνάβα. Τήν είδηση άντλούμε από τό διαδίκτυο καί συγκεκριμένα από τό Πρακτορείο Έκκλησιαστικών Ειδήσεων (RNN). Πρόκειται για τή φροντίδα πού καταβάλλει ό ιερέας π. Αθηνάγορας του Ίερού Ναού Αγίου Νεκταρίου Δεν-

δροποτάμου για περίπου 400 τσιγγανόπουλα. Τά παιδιά αυτά ζούν κάτω από άθλιες συνθήκες στο άτυπο γκέτο τής Θεσσαλονίκης, στήν περιοχή Δενδροποτάμου, πού είναι γνωστή καί ως «τά Ζωνιανά τής Θεσσαλονίκης», όπου είναι έγκατεστημένοι Ρομά. Ο ιερέας μέ τή στήριξη τού Μητροπολίτου κ. Βαρνάβα καί μέ τή βοήθεια μιᾶς ομάδας έθελοντών, κυρίως γυναικών, ξυπνά καί έτοιμάζει για τό σχολείο τουλάχιστον 60 παιδιά, μαθητές τού Δημοτικού καί τού Γυμνασίου. Οί περισσότεροι από τούς γονείς τών παιδιών αὐτῶν είναι είτε στή φυλακή, είτε ναρκομανείς, είτε χρόνια αλκοολικοί, είτε αντιμετωπίζουν μεγάλα ψυχολογικά προβλήματα. «Υπάρχουν παιδιά Δημοτικού πού ζούν μόνα τους μέ τά αδελφια τους, επειδή καί οί δυό γονείς τους είναι στή φυλακή. Τά 60 αυτά παιδιά είναι οί πιό άκραίες περιπτώσεις καί χρήζουν συνεχούς φροντίδας. Είναι υποχρέωσή μας νά τά βοηθήσουμε», αναφέρει χαρακτηριστικά ο ιερέας.

Όταν ξεκίνησε τό πρόγραμμα, πριν από τρία χρόνια, τά περισσότερα παιδιά δέν είχαν πάει ποτέ τους σχολείο καί δέν ήξεραν τά έλληνικά. Σήμερα τά παιδιά, αφού μέ τή φροντίδα τής ομάδας ξυπνήσουν, παίρνουν τό πρωινό τους στήν ένορία, κατόπιν πηγαίνουν στο σχολείο καί τό μεσημέρι επιστρέφουν πάλι στήν ένορία για τό γεύμα. «Τά παιδιά αυτά μᾶς αισθάνονται σάν οικογένειά τους, κι εμείς τό 'ίδιο», τονίζει ο π. Αθηναγόρας. Καί συμπληρώνει: «Τά πήραμε από τό δρόμο, τά μάθαμε νά πηγαίνουν σχολείο καί νά μήν τρώνε μέ τά χέρια. Μᾶς θεωρούν δευτέρους γονείς τους. Τό έργο μας όμως δέν σταματάει εδώ. Πρέπει νά έντεινουμε τίς προσπάθειές μας». Εύχή όλων μας είναι οί τέτοιες προσπάθειες νά πληθύνουν.

Διακονώντας τούς αδελφούς μας διακονούμε τόν 'ίδιο τόν Κύριο 'ησού.

Άτομα μέ ειδικές ανάγκες

Είναι άσφαλώς γνωστό ότι τόν τελευταίο καιρό έχουν αύξηθεί τά άτομα μέ ειδικές ανάγκες (ΑΜΕΑ). Πρόκειται για συνανθρώπους μας, νέους καί ηλικιωμένους, οί όποιοι υποφέρουν από κάποια σωματική άναπηρία, ένεκα τής όποιας έχουν κινητικά προβλήματα καί δυσκολεύονται γενικώς στή ζωή τους. Η κοινή γνώμη έχει ευαισθητοποιηθεί – καί πολύ όρθά – έναντι τών συνανθρώπων μας αὐτῶν καί έκδηλώνει συνήθως κάθε δυνατή συμπαράσταση. Διότι κάθε μετακίνησή τους καί για τούς 'ιδιους καί για τούς οικείους τους άποτελεῖ δοκιμασία. Γι' αυτό είναι άξια κάθε έπαίνου ή πρόσφατη άπόφαση τού Υπουργείου Μεταφορών καί Έπικοινωνιών, σύμφωνα προς τήν όποία από 1ης 'ουλίου 2008 λειτουργεί στο ως άνω Υπουργείο νέα τετραπήφια τηλεφωνική γραμμή – 1889 – για τήν έξυπηρέτηση τών ατόμων πού έχουν προβλήματα άναπηρίας. Στόν αριθμό αυτό θα παρέχονται πληροφορίες για όλα τά θέματα πού σχετίζονται μέ τό Υπουργείο καί αναφέρονται στα άτομα αυτά. Θα κατατίθενται επίσης τυχόν παράπονα ή καί καταγγελίες για προβλήματα πού παρουσιάζονται κάποτε σε όρισμένες Υπηρεσίες τού Υπουργείου ως προς τήν έξυπηρέτηση τών προσώπων αὐτῶν.

Η άξιέπαινη αυτή άπόφαση, δείγμα πολιτισμού καί χριστιανικής αγάπης, άς γίνει άφορμή ώστε καί άλλοι φορείς τού Δημοσίου καί τής έλληνικής κοινωνίας μας γενικότερα νά έκδηλώνουν εμπρακτα τή συμπάθεια καί βοήθειά τους προς τούς αδελφούς μας αὐτούς, πού έχουν τά 'ίδια μέ όλους μας δικαιώματα στή ζωή. Η φροντίδα για τούς μέ όποιοιδήποτε τρόπο άσθενείς είναι ένδειξη ψυχικής υγείας τής κοινωνίας μας.